

En röd kapten i ett blått Sverige

Måndagen den 18 september 2006. Det är dagen efter alliansens valseger och jag har stämt möte med en av Sveriges mest intressanta reggaeartister, Björn "Kapten Röd" Nilsson. Hans karriär har gått från gruppen Kingsfarm Guerilla via medverkan i Rough Lynx Soundsystem och beats till bland andra De 6 Apornas Armé, General Knas och Pst/Q. Nu är han på god väg att erövra den svenska reggaescenen. Vi sätter oss över en öl på Kings Head och inleder ett samtal om reggae, politik, homofobi och svårigheten att skriva texter.

När jag frågar huruvida Björn själv tycker det är konstigt att han nått en sådan framgång det senaste året, trots att han gjort väldigt få låtar, så visar det sig att detta är något han själv tänkt på.

– Det har blivit lite av en bisarr situation just att det är så himla få låtar som har gjorts och ändå får man spela så pass mycket och man kör samma låtar hela tiden. Så ibland kan det vara så att folk ropar efter extranummer och vi bara "nej, vi har inga fler låtar, haha". Men nu har det kommit fler.

Hur kommer det sig att det inte kom någon singel innan sommaren?

– Ja, jag vet inte riktigt. Vi gjorde ju *Kallakallacka o Ensamhället* men de finns ju på *Mr. Gillis Reggaepropaganda vol:1*, men tanken var hela tiden att släppa skivan till nästa sommar. För att det går likasom inte hand i hand att spela live och att skapa musik samtidigt. Det är egentligen nu som är skaparperioden. Men det har ju faktiskt varit ett väldigt oproduktivt år låtmässigt, däremot så har rytmerna till hela skivan gjorts, det är mest texterna som har halkat efter lite. Planen är att skivan ska komma framåt vårkanten. Det har varit väldigt mycket så nu när man har spelat att folk har velat köpa den, men vi har sagt att vi inte har någon. Vi har bara en gammal vinylsingel, *Visa Ingen Nåd*, och det är ju nästan ingen som har vinylspelare.

Alla som lyssnar mycket på reggae får för eller senare konfronteras med den utspridda homofobin inom musikgenren. Björn själv håller med om att den frågan är en av de absolut svåraste inom reggaen och att det är väldigt svårt att dra gränser ibland.

– En artist kan ju ha en låt som har väldigt bra budskap och ändå klämma in någon liten kommentar eller en biblisk grej. Det blir extremt tvetydigt i mina ögon samtidigt som jag kan irriteras på västvärldens hets mot det nu när vi tjänar pengar på det. Vi har inte brytt oss om Jamaica tidigare, men nu när vi tjänar pengar på det så börjar folk bry sig.

pressbilder

foto Tommy Tip

Att Björn har ett socialt patos och är väldigt medveten om vad han säger i sina texter är uppenbart, men det är inte det enda som har betydelse. Mest beror det på att han vill sätta ord till melodier som han vill sjunga. Tecknet på att en låt sedan är färdig är när han känner att han kan framföra texten a cappella.

– Jag har verkligen velat sjunga a cappella så att alla ska höra vad jag säger och det är väldigt viktigt. Det är också därför jag gillar att vara själv som sångare så att man inte drunknar i ad-libs och att man ska kunna stoppa när man vill och presentera texten så att publiken verkligen hör. Det är egentligen det naturligaste av allt i reggae men något som svensk reggae inte alls har snappat upp.

Kan det vara för att svenska artister vill göra låtar på ett annat sätt, som en färdig låt till punkt och pricka?

– Det är så det är. Det är också det att man inte har sett det. Men det är precis som du

säger att det är jättemånga band som har en klar låt med till exempel blås, och allt är väldigt arrangerat och det är det som också gör att man hör när det är svensk reggae. Modern rootsreggae är ju mycket mer loopbaserad, även om den är live så är den loopbaserad.

Om man bortser från det rent musikaliska, vad är det som inspirerar dig i ditt skapande?

– Det är svårt att säga i ord. *Ge Upp Utan Kamp* som jag har kört mycket och som är en låt till skivan, den handlar ju om min syster och om hur samhället frodar fram ätstörningar och pressen när det kommer till utseendeidealet. Men det är ju verkligen verkligheten så som jag ser den och orättvisor som är den största inspirationen. Men det finns också en skuld som man känner som bor i detta samhälle gentemot samhällen som har det så mycket värre. Och så känner man att man är en del av det, det hela går bara runt. Man är ju en del av orsaken. Ibland frågar folk varför man inom reggae bara klagar på regeringen och systemet. Men folk förstår inte att vårt system är en anledning till att andra system fungerar så dåligt. Allting går hand i hand. Man kan verkligen få ångest och dåligt samvete över varför man inte gör mer. Då är en av sakerna jag har kommit fram till att man är jävligt glad att man gör texter och att man jobbar genom musiken och säger sina saker. All form av jobb är ju jobb värt att göra.

Man får ju också den känslan när man lyssnar på dina låtar att det du säger i text-

erna verkligen är sånt som du vill få fram. Att du inte bara är ute efter att skriva en snygg text. Du är väldigt rakt på sak. Det är som om det bottnar i någon slags frustration.

– Ja, frustration är verkligen nyckelordet. Det är nåt som jag har tvivlat på ibland, är jag för rakt på sak? Ibland kan man ju känna när någon är för rakt på sak att det är så självklart att man inte behöver säga det. Så det kan jag känna ibland när jag lyssnar på andra svenska texter att det här är så självklart. Jag är inte särskilt poetisk av mig, skrivandet är inte alls min grej egentligen, så att få ihop med ord vad man känner tycker jag är jättesvårt. Så jag skriver ingenting förutom när jag skriver texter. Jag tror inte att jag har skrivit en enda text som inte har använts.

Vi har ju redan pratat lite om politik. Man märker i dina texter att du reflekterar över och bryr dig mycket om vad som händer i världen. Man blir nyfiken på hur du exempelvis ser på det svenska samhället.

– Framförallt så tänker jag nog inte så mycket på det svenska samhället. Men om man ska säga det som jag tycker är fel så är det väl det att det är just det som är frågan om ett svenskt samhälle. Det finns liksom ingenting om världen inom den svenska politiken. Jag pratar inte så väldigt mycket politik utan det är mer det raka och konkreta. Det är lättare att se det konkreta i den övriga världen än vad det är att se Sveriges politik. Men det ska verkligen sägas att det jag ogillar mest med den svenska politiken det är väl just

det att den är så extremt inskränkt, att det är just bara den svenska politiken som den svenska politiken handlar om. Som när det gäller immigrationsfrågor till exempel så är det att ”men vad betyder exakt det här att en invandrare kommer hit” och samma med jämställdhetsfrågor. Det finns ingen orsak och effekt när det gäller hur man ser den svenska politiken.

Men om man tänker på den kommande skivan. Tror du att du kommer att fortsätta med samma teman textmässigt?

– Det kommer det verkligen vara men också mer personligt. Det kommer att bli många kängor hit och dit och en del avslöjanden som jag känner att jag inte vet om jag vågar visa, men de jag har visat det för tycker att jag borde göra det. Det kommer att bli modern roots och en del ragga.

I väntan på Kapten Röds kommande skiva, kolla upp hans vinylsjua *Visa Ingen Nåd* samt de tidiga låtarna med Kingsfarm Guerilla. •

Länkar:

<http://www.myspace.com/kaptenen>

<http://www.kungariket.se>

text Michael Öhrnberg

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-
Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens.

För att se en kopia av denna licens, besök
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se>